

23. jul. 1841

FAKTA

Dato:

23. jul. 1841

Sidetæl:

Dagbog D, side 90-91

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS1974-35

Omtalte personer:

Henrich Callisen

Johann Matthias Commeter

Johanna Harden

Friederich Knaack

Olof Johan Södermark

TRANSSKRIFTION

23de Fredag.

Idag har jeg besøgt mit Pas visseret, været hos Cometer¹ for at købe Cobelt. Jeg har ogsaa været hos en Forgylder F Knaack² i Pelzerstrase No 16 for at see hans Arbeide og høre Priiser i det Tilfælde at det kunne betale sig at lade Rammer komme til Kjøbenhavn. Priisen er rigtignok ringere og Arbeidet bedre; men jeg frygter at Profitten vil gaae bort i Transport og Told. Veiret er idag ganske ypperligt, gid blodt det nu vilde holde sig. Dagen er iøvrigt for det meste gaaet hen med at paque og arrangere vore Sager, og nu da vore Indkjøb idet Heele her ere gjorte efter vort Ønske, og Hensigten af vort Ophold her opfyldt længes jeg ogsaa efter at komme bort. Meget kunne vi vist endnu her have kjøbt til vort Huus med Fordeel; men vi maae holde op af Mangel paa Penge. Naar vi ere komne hjem skal der igjen begyndes paa nye, og da med Anskaffelse af de mest nødvendige Meubler etc: Hvordan det vil gaae hermed maae Gud viide; thi endnu har han ikke vist mig no- •91• gen Vei. Mine Finantser ere ved de store Udgifter paa denne Reise meget forfaldne, og for en Kunstner hører der Tiid og Held til igjen at bringe dem i Orden; Haabet derom har jeg imidlertid endnu ikke tabt: med en god Villie tænker jeg kan der udrettes Meget. Oberst Södermarck³ besøgte os om Eftermiddagen, hans Reise er bleven udsat og vi faae rimeligviis nu en Reisekamerat i ham med Dampskibet fra Lübeck til Kjøbenhavn. Om Aftenen afskedigede Rose Mad: Johanna Harden⁴ der saa vel havde passet Athalia imedens vi have været her i Hamburg; Skade at man ikke er formuende nok til at bringe en saa net og paalidelig Oppasserinde med til Barnet, der allerede i de faae Dage har faaet hende kjær. Hendes Boepæl opgav hun mig at være: Kehrvider, Hof No 12 oben No 7 i det Tilfælde at vi eller Nogen anden, der kunne behøve hendes Hjælp skulle komme til Hambourg, idet Tilfælde at hun skulle flytte vilde hun aflægge sin Adresse i Hotel zum grosen Wilden Mann, her hvor vi nu boe. Opholdet i dette Hotel har langtfra været til vor Tilfredshed, jeg tog herind, deels fordi jeg tidligere havde været her i Huuset og da funden mig særdeeles tilfreds, deels ogsaa for at spare, to vægtige Grunde forbunden med den, at Huuset for en, der har Noget at besørge i Hambourg har en særdeeles god Beliggenhed i Centrumet af Byen. Hotelet har imidlertid siden jeg sist var her skiftet Vært og Tjenerskab, og Alt er nu næsten ligesaa slet som det før var godt; recomandere det til Andre kan man derfor ikke nu. Den eneste Person der rigtigt forretter hvad den skal her i Huuset er en Landsmandinde Mad: Schlüter, der er en udmærket Kaagekone; glad over at træffe Landsmænd, var hun os meget bevaagen, dog hendes ustanselige Snakken trættede i Længden meget. Mage til det Sprog hun talte har jeg længe ikke hørt, hendes Sammenblanden af det Tyske og Danske, var ofte til at lee sig død ved: Saaledes da hun fortalte om Professor Callisen⁵ der var over Beenbrækker Stuen, og om det skrækkelige Tilfælde at hans

Fiender af lauter Unferschimtheit havde slaet hans Øje ud, og viidere at Comendeur Ipsen, der var af hendes Familie i lang Tiid levede herlicht von sein Eigenes, da han in Copenhagen havde entret vile von die Schiffen nach dem grosen Slacht im 1801 kort tusinde saadane Kjendsgjerninger fortalte hun os, næsten uden at drage Aande, og vi bleve hjertelig glade, naar vi fant Leilighed til at gaee.

¹ Johann Matthias Commeter.

² Friederich Knaack.

³ Olof Johan Södermark.

⁴ Johanna Harden.

⁵ Henrich Callisen.

